

Just i dag är jag stark, just i dag mår jag bra. Jag är först framåt av kraftiga vindar.

Just i dag är jag stark, just i dag mår jag bra. Jag har tro på mig själv på min sida.

Och jag ska alltså inte berätta om min barndom eller om något annat som har påverkat mig i hela mitt liv.

Får jag bara titta i den du är idag?

Ja, nej det ska jag inte göra, för det har jag redan berättat allt om, jag ringer mer att säga.

Detta är istället ett laddat eller oladdat, hur man nu vill välja att se på det. Best of avsnitt av vad vi har.

Ja, det är en smockfull godispåse som du sa som innehåller både toffi och fissi.

Var det inte så vi sade?

Nej, plopp och fissi.

Man kan aldrig avsluta en godispåse med en påte.

Vad kan det aldrig ha hittat en godispåte? Vad är det höra, höra i tjejerna?

Det är direkt från sommarsverige med tjäkaroled.

Man kan tro att man har drukt ett apparel, men man sitter där med sitt fesjömna kattas som håll.

Nej, man kan aldrig avsluta en godispåse med en toffi.

Samman, plopp, samman, plopp.

Du måste avrunda med en fissi som...

Stänger ihop och skjuter upp dig.

En plopp blir bara smörjigt på tungan och lämnar dig med lite kvälljande känsla.

Vad skulle jag säga med det?

Du är här helt fel.

Nej, det kan bli hurrätt som helst om du bara tänker.

Vi ska vara uppåt. Det är bäst ofs.

Ja, det är fissi.

Du pratar om fastnad, du är ploppen.

Vi börjar med en fissi i programmet idag.

Vi sätter igång direkt.

Det finns ingen ploppen här på sig idag.

Det är bara fissi på fissi på fissi.

Det blir fissi på i början och det blir fissi i slutet och massa fissi där det är med.

Jag har ju också varit utomlands.

Utomlands? Där kom det.

Jag har varit utomlands i London.

Oj, oj, vad det dit är begav sig.

Vi kan prata lite om det här resten.

Jag tänkte att jag skulle börja berätta den som en liten saga.

Ja, vad trevligt.

Ja, det är lite mysigt.

Lite så det kändes, nämligen att åka utomlands.

Det är olika händelser för olika sidor.

Precis så.

Jag kallar den här sagan Lilla Hampus åker utomlands.

Hampus blir rädd.

Hampus ser sin kompis Maja.
Hampus blir trygg.
Hampus sitter på flygplanet.
Han hamnar i sätet i mitten.
Hampus blir sur.
Han får ett glas kava.
Hampus blir glad.
Hampus kommer till Gatwick.
Han blir livrädd.
Hampus kompis Maja försöker lugna Hampus.
Hampus köper fisk en chips.
Hampus blir glad.
Fisken ser såglig ut.
Hur har det lilla stackas livets väg sitt ut från havet till friterad vid London?
Aj!
Hampus blir fundersam.
Han går till Hyde Park med Maja.
De kollar på Adele.
Hampus blir glad och slutar plötsligt känna sig rädd.
Men så kan du tänkas när jag åkte åt till London.
Fan, så jävla dålig jag änt på engelska.
Nu blev det här en grej.
Jag sade i podden att jag var dålig någon gång privat.
Men jag är inte så jävla dålig.
Nej, du är lite bättre än vad du gjorde.
Så tänker jag.
Men så kom jag till London.
Och det var du inte.
Du var sämre än vad du gjorde.
Fan, vad dålig man är på engelska när det väl kommer till.
Man kan ju de här frasorna.
De sitter ju i Ryggmärgen som jag lärde sig när man gick i skolan typ.
I andra klass, vad 10 år, 9 och 8, vad fan man är.
De här, hi, how are you?
Fine, I'm from Sweden.
I would like, can we get the bill please?
Glossläxan man hade nästan med frasar.
De sitter ju inrepreterat.
Men så fort det blir lite så som du pratade om förra åsnittet.
Men en musräkkelås och lite ombjör lite improviserade lassis och grejer.
Du ska göra lite figuren med en variant på engelska då.
Eller när någon annan gör det och går utan och följer som vanhuset.
Då är jag helt jävla väck.
Det räcker med en sån grej.

Folk säger ju, det har jag glömt bort.
Det vet jag att de gör utomlands.
Men i Sverige, i England och typ USA,
Folk säger när de hälsar.
Hi, how are you?
Och det är bara att hej.
Ja, det är inte mer så här att du ska säga,
well, it's been a difficult time.
Det går emot hela min natur.
Hej, hur mår du?
Du känner mig otrevlig själv som inte svara.
Så jag gick in på Sara och gjorde exakt så.
Yeah, it's been arrived yesterday from Sweden.
We're going to Adele tonight.
I love Adele.
She's been an idol for a long time.
So it's been a while since I was outomlands.
And now we're here.
Yes, thank you.
Och så fick man på sånt typ.
Och det där hände typ fyra gånger.
Att jag bara, hello, it's fine.
Och sen glömmer du att fråga hur de mår.
För det är ju den standardfråsen, så att det blir en pingpong där.
Exakt.
Men det vill säga att det väckte ett resintresse med att vara utomlands.
Som inte jag kände.
Ståfas.
Jag väckte den av frihet i Hampus,
så att du fick liksom lite grann...
Var ni?
Ja.
Och jag kände något sånt här,
att det var sundt att se.
Här pågår också ett liv.
Alltså här är det större.
Här är det ingen som bryr sig om vad jag har gjort
eller vad jag ska göra.
Nej.
Och de problemen som finns där jag lever,
och det som jag tänkte att det här är i hela världen,
det är det inte.
Nej.
Det är så litet.

Alltså bara en sån människa som kan hämta kunskap typ.

Att jag tänkte att jag kan lära mig så mycket här.

Gud vad jag kan lära mig en sak här.

Eller här fanns den personen jag har träffat innan.

Att lyfta blicken.

Jag har blivit lite inskränkt tror jag.

Ja.

Av att inte vara...

Men det har varit pandemi också,

det var därför man tar res.

Men att jag kände ny nytt syre.

På ett sätt som var väldigt härligt.

Reserna gör ju någonting med oss människor

som gör oss mycket mer öppna.

Och mycket mer, liksom att vi inte blir så jävla

plockpinniga och pilliga med vårt eget liv.

Alltså vi kommer utanför vårt eget rövhår.

Ja.

Om du ursäkta mig på ett skönt sätt.

Att du får se.

Men herregud,

det finns så många olika varianter på livet.

Och det är ju väldigt nyttigt.

Och vad spelar det för ålder som händer här uppe?

Det skiter ju då med här.

Allting fick ett perspektiv.

Ja.

Som var så jävla skönt.

Man ska inte föringa den där tåggluffen

som alla skulle ut på.

För när man köpte det här,

du vet, eller folk i Kristinehamn,

där jag kommer ifrån,

det jobbar ju alla hela liksom sommaren

och sedan reser de då hela halvåret.

Mm.

De hade billiga flyg dit,

det tåg dit,

och så hade de varit liksom ute och reset här

och så kom de hem och bara

hade de jävla pärla i håret.

Och de bara sa,

vad pratar de om?

Jag vet.

Och de hade helt,
de hade så mycket syre,
så att en annan singlar ju ner
som en liten,
liksom vissen blomma där blev.
Man hade ju fortfarande där.
Nej, vi har ju fått indiska på gårgatan nu.
Har ni sett det?
Nej, men det var det exakt,
exakt det som var så skönt.
Och samma sak som man gick på en adel
och så hände live,
att man blev så där,
vad spelade det för råd
vad vi tramsade mig i Sverige?
Det var lite din Lady Gaga-moment då,
som jag hade fast på Lady Gaga.
Exakt.
Och så hade jag lite hybris när jag kom hem
för att jag har varit fyra dagar i London.
Jag köpte mig lite stort på det.
Nej, jag har varit över i London,
då kan du inte börja prata om
att du har varit ute om lands.
Man får inte branta in det ordet,
men jag var i London och såg någon konsert.
Ja.
Fick lite inspiration.
Exakt.
Att jag förhöll mig lite ledigt
till världen.
Jag funderade på ett tomteaterkurs
här nu till hösten.
Det var lite som att man hade...
Jag pratade om att man hade tagit
bussen till Flämingsberg.
Du vet att...
Jag åkte dit efter det.
Vissa reser dit,
bara så där över.
Ja.
Vet att de har kompisar
och bor i deras lägenheter och sådana.
Det var intressant,

det gick in att du pratade
i British English och blad,
blad, blad,
utan det var mer att jag förhöll mig
väldigt ledigt,
men det här var bara en redan
för att du behöver lite mer London
till liv.
Ja, det var det jag kände.
Och du kanske också kan blanda
England, lite Paris, lite Amsterdam.
Exakt.
Lite New York kanske.
Och det var också kul att uppleva
det här,
för jag har inte reser
jättemycket,
eller reser lite själv,
men jag reser mycket med min familj
när jag var mindre.
Och att typ bryta dem,
för då har ju jag den resvanan
som jag hade med min familj
innan nu också,
men att uppleva typ
bara när man kom till flygplatsen.
Tog ni hem såna här små
spritflaskor och ställde
vittrinskåpen?
Nej.
En bananlig kör,
men just det här logistiska,
men familj.
Ja.
Att när vi landar
på flygplatsen,
jag och en kompis,
så är jag min input.
Nej, måste vi stressa
hälta bagaget,
för det måste vi på.
Det är tåget som går då,
för vi måste åka in då,
så måste vi trycka ihop.

Och så får jag stressa
att jag ska stå på ett tåg
en timme in till London
tillsammans med andra människor.

Tryck in bagaget här
och min kompis bara,
eller så tar vi en taxi.
En Uber, tycker jag.

Ja.

Och jag bara,
hur får man göra det?
Att det var helt så
otänkbar för mig.

Ja.

Jag har inte bort det,
för annars när jag har varit
i London som har bort så långt
och tjotta hit,
och så har det blivit
ett resprojekt in.

Vi måste gå upp till sex,
för vi måste åka in,
så vi är där vid åtta,
för då öppnar det här museet
och ska se den statyn,
och ska göra det.

Att få vakna i London,
typ, i stan,
och bara säga,
nej, vi behöver inte
titta på Big Ben.

Nej,

vi behöver inte
gå och kolla på
snör runt i London.

Vad damms ni så?

Nej.

Vi kan gå och käka
en god brunch.

Sen kan vi gå och lägga
oss en timme igen.

Sen kan vi gå ut
mycket så att

ingenting blir någonting till slut.

Det är bara för att jag här
behöver inte jag
turista och se det
man måste se
när man är i London.
Jag kan sova på ett hotellrum
än var i London,
till exempel.
Du måste inte se 50 vackstockor.
Nej.
Alltså, förstår du,
skönt det var?
Ja.
Det var då jag kändes här.
Gud, resa kanske,
min grej.
Det boste inte också
bara vara det här.
Planera struktur,
upptidigt,
titta, titta, titta,
gå på den där,
alltså,
det kan bara vara lite gott
och bara leva där en helg.
Den här veckan
är vi sponsrade av
Claes Olsson.
Åh,
där hörde du.
Det kommer från att
det är ljudet, ja.
Vet du varför det kom så
ärligt?
För att det är
ordning
och reda
i dessa butiker.
Det är svårt.
Det är många butiker,
men du får din vangen,
du går
i en labyrinth
där du hör

en labyrinth,
du hör
en labyrinth,
du hör
en labyrinth,
du hör
en labyrinth,
där du har
såh,
här var köksmaskin,
här var tvättkorgar
och gargar,
här var elektronik,
här hade vi
högtalare,
här hade vi barnens hörna,
här hade vi det
och sist har vi
några liten gokokladbit
ifall mamma helt
har tappat brådscket.
Det finns så många
olika saker
som är så otroligt
matchande
över mig där inne.
Och i Kylan
samma system,
ska jag säga,
det har jag börjat göra
som har haft en otroligt
taffat
och tråkig kyl,
har ju börjat lite
lägga det i,
ja,
du vet ju precis,
du har varit inspekterad
men jag har kommit på
det här knepet
att lägga saker
i lådor,
glass,
boxar och grejer

och strukturera upp
det här med förvaring
och det är att jag ser exakt
vad jag har,
jag sparade längre,
slänger inte direkt
och det ser jävligt
sexigt ut,
jag får en sexy kyl.
Du blir en sexy person
också för andra.
Och det är kul
att visa upp kyl,
jag blir nästan kränkt
när jag strukturerat upp kylan
såhär,
och folk inte vill titta
i kylan,
varför då?
Ja men det är kul
titta i kylan,
det tycker jag är
bland det bästa faktiskt
och det är sån
styling poäng i det,
men sen vill jag också
säga att Claes Olsson
har också hade upplevelse
tycker jag,
tycker det är som
de här nöjesprogrammer
på bästa sändningstid,
det passar liksom alla,
det är kul för alla
och speciellt under sommaren
tycker jag att det är så där
har man ingenting att göra
det regnar,
ska åka till Claes Olsson,
alla blir glada.
Vet du vad det är mer hans
det är såhär,
du kommer köpa grejer,
nu kommer det här liksom

life,
men de har ju kommit på grejen
att saker och ting ser jävligt
sobra och snygga ut
och ingen vet att du,
jag har,
hon har en inredning
i hela Gardover
från Claes Olsson,
nej,
det är ingen som ser,
för de har gjort det
med smak och stil.
Och vet du vad jag ser nu?
Håll,
vad ser han nu?
Nu ser inte ni som lyssnar
här,
men vet du vad jag har upptäckt
när vi sitter och pratar
om det här i mitt vardagsrum?
Vad har det?
Nej,
en Claes Olsson på sig,
den blir nästan såhär,
det här är trovärdighet,
här sitter vi och pratar gott
med ett företag,
här var det diverse olika badgrejer
till pool och sånt
som vi köpte för sommaren.
Det har jag glömt,
men det lå här i hörnet.
På Claes Olsson.
Till och med,
det har du,
du behöver inte lägga
massa pengar
och onödig energi
påka runt och leta,
utan,
här har du liksom hela
svaret
på många av dina frågor.

Som detta sagt,
Claes Olsson,
checka in framförallt deras matförvaring
om ni har ett rörigt kylskåp
eller känna att ni
slänger snabbt
och inte har en översikt.
Och skriv gärna
om du har Tomorrsbarn
hemma till exempel
som jag har varit.
Skriv gärna
på den synligaste lådan,
ät mig först
saker.
Det är väldigt bra,
för det spar på både
det ena och det andra.
Det spar på din kraft
som att du ska gå
och handla nytt.
Det spar på miljön.
Man använder
upp saker
på ett rekorderligt sätt.
Och vecka 34,
alltså mellan den 21
och 28,
när Gusti får allas med medlem
eller blir medlem
i klubb Claes 30
procent på all matförvaring,
så gå in i din nästa
Claes Olsson butiker
eller på Claes Olsson
och ta del av detta
erbjudande.
Tack Claes Olsson,
för lite mera lugn
innan vårt.
Jag har ju också
det här problemet
att när jag väl ringer någon
så har jag ju missat,

jag har ju inte ringt
den personen på så länge
så då måste jag ju verkligen
stålsätta mig
och prata länge.
Det kan ju vara det också.
Jag kan ju inte bara ringa någon.
Ja, men du vi hör senare,
utan hej,
nu är jag här
och nu kan vi prata.
En del märkor har ju någon form
av klubb.
Ja, exakt.
De kan verkligen
inte avsluta,
utan de ska bara
och de ska bara
hela tiden.
Nej, men det är också som att
de människorna inte tar in
när man själv säger,
nu måste jag lägga på,
ja, nu sa ju Erik
att han inte var där
ihop längre.
Nej, precis.
Utan han sa han där då,
ringde igår och sa det,
men fan,
men du ska vi ta den
när vi ses.
Nej, han sa ju
att han har blivit läst
nu så att han vill inte få,
du vet, han tar inte ens
inga att jag försöker så.
Nej.
Nu vill jag ut här.
Kan vi liksom
ta vid nästa gång?
Tack.
Det skulle jag ju hör.
Alltså, det läser jag in

jättetydligt.

Och sen har du de som också,
du vet,
de kan sitta och prata då
och så tänker man så här,
hon ville nog bara ringa
och prata och så
pratar man och pratar
och det går en timma
och det går en och 40
och så.

Och sen när man säger så här,
ja,
jag måste nog avrunda
nu för att,
ja,
det var bara en sak
jag skulle fråga dig.

Ja.
Har du några kontakter
som skulle kunna fixa,
du förstår,
det är så här nämligen,
ja,
nu vill inte jag begära det
av dig,
du är en offentlig person,
men min mamma,
hon gillar ju dig
och tycker Tabita,
skulle du också
börja det en ny,
du vet.

Nej.
Och då kan man ju inte
vara så avrogad,
då måste man ju
vara med i hela den.
Nu ska du få ett jävla
life hack,
om jag är för att slippa,
titta ut till Ardo
i olika orter i Sverige
som Tabita.

Jag har,
när jag märker så här,
det blir bara en grej till,
eller,
ja,
nu ska jag börja en ny rektor.
För att inte,
jag kan inte lägga på
för att känna mig dum,
då tar jag på,
du vet,
den här,
flygplansläge
i mobilen.
Trycker på,
då bryts samtalet,
personen ringer upp igen,
nej,
då tänker de,
ja,
telefonen dog,
och så låter det vara av,
i kanske 10 minuter,
sen slår det på igen,
och sen skriver du bara,
och förlår telefonen dog,
sitter dum till nu.
Alltså,
det är så bra,
Mia.
Det funkar bara ena gång.
Hörbarheten 2,
högre.
Gaslarv.
Hörbarhet 0,
klart slut.
Nu säger du,
det här rakt ut.
Jag kände det här,
att det är väldigt dumt,
men...
Jag vet inte,
vem jag ska ta.
Vad tror du?

Jag vet inte,
vi har ändå ganska många lyssnare,
Hampus.
Det var jättedåligt,
att du sa det,
live så här,
för det här,
hade ju på riktigt vart,
det här,
hade verkligen vart ett livefack
för mig,
att ta till.
För just,
den där varianten,
har jag inte hört,
att du skyller på batterit,
att du sitter,
utan jag har mer hört,
att folk skyller på,
att det är dålig,
mottaglig,
men den är ju,
liksom,
den är ju inte jätteläcklig.
Den där köpen,
och då ska man fram och prassla,
med att jävla skämdisk papper.
Jag hör inte dig,
alltså den där köpen,
inte längre,
det är ju liksom,
ganda tekniker.
Har du mer än att fatser,
mint,
någon sån där prassligt papper?
Ja,
på tåget,
han låstas.
Nu brits det.
Hur roligt,
man har en sån doktors låda,
med alla grejer,
man måste ha,
för att upprätthålla

sina lunger i,
att det är ju jätteroligt,
att du har,
vänta nu,
det måste jag låstas,
att jag har tillfälligt,
avbrott på telefonen här,
då ska jag ta upp,
då ska vi se.
Nej,
jag tar bakbrottpapper,
nej,
fatser,
den här äckliga,
mintchoklan,
som ingen äter upp,
då har jag förberett tio stycken.
Det låter bra på tåget.
Man skulle avancera upp en sån låda,
mer än vad man har gjort
med sin trollerielåda,
där har man ju alla redskap.
Ja,
du,
man skulle förbereda
med sådana nödlungnör,
som skulle vara nyast,
att man hade,
typ som tjock,
som en unokort lek,
ungefär.
Förstår du,
så att man hade avverkat,
liksom,
man har ju ändå avverkat
stycken,
men när magsjukarna inte funkar,
då kan det vara,
att det är någon annan konstig,
att man har många kort på fickan.
Ja, exakt.
Och någon krycka,
kanske någon krycka,
man kanske behöver ha krycker och gips,

alltså sådana här grejer som man
kan slänga på sig
för att låtsas vara allvarligt sjuk,
helt brottsligt,
eller du vet,
det kan vara massa grejer
man kan behöva.
Det här kan vi,
det här kan vi bygga på mer.
Den här lådan med
nya varianter,
när de gamla lungorna
inte fungerar längre,
för det har ju blivit
det som du vet.
Det är nästan som att du berättar
om ett recept du lagar,
och så är det den själv
som har gett receptet
som du berättar för.
Men kan inte du ge mig
en lung tillbaka nu
som funkar?
För jag säger allting
när jag inte vill gå på,
när jag blir bjudan på saker,
och jag inte vill gå
som jag aldrig vill,
eller vill göra ett jobb,
och jag inte kan säga nej,
av att jag kan säga nej.
Då säger jag,
jag är inte i stan,
men nu har jag sagt,
jag är inte i stan i åtta år,
så folk undrar ju,
vad jag bor,
när de ringer mig i frågan.
Vad håller du i hus egentligen?
Det är också roligt att du inte hittar på,
kan du inte hitta på
att du är i en annan stad,
och att säga,
jag är inte i stan.

Det är ganska,
det är lite som att säga,
jag är utomlands.
Det är lite öppet,
för då kan jag vara
någon annanstans,
men jag har sagt utomlands,
och sen lägger jag upp
att jag är på Öland,
eller Göteborg,
då har jag ju liksom
skitit i det blå skåpet,
så det är bättre
att bara säga,
jag är inte här i alla fall.
Jag är en angeala,
så jag kan tyvärr inte
komma på det.
Vi är i Törnådstaden,
faktiskt,
över härdagen bara.
Sofia kommer nu,
du drottningen är här,
så jag måste lägga på.
Och Joss,
det blir brännmärkt den stackan,
så att vi har jättemycket
att stå i härdagen.
Men vi kan väl ta den nästa?
En trevart,
hade inte det varit,
hade inte det varit
otroligt,
när folk ändå vet
att man ljuger.
Man håller på och badar
om Jossi,
för han har precis blivit brännmärkt,
och alla hatar honom här nu.
Det är ju som att bli
uttänkt på Instagram,
ungefär.
Du vet att man ligger
hemma hos någon poäng,

man dras och tröstar,
för att den har blivit uttänkt,
och alla har ju
vårt drev, typ.
Det är Jossi,
som jag har ju fått ner,
har tagit lite kyrbalsam här nu,
så det ska nog lägga sig
här med kvällen.
Det är också roligt att man drar
en sån lönk till någon
som inte hänger med,
och så säger den vidare,
och sen,
i Rosendalen i helgen.
Det är jätteroligt.
Där tycker jag,
brudnar Leijart,
det var bra,
för det är så många dagar,
de är i.
Eller hur?
Det är törndålstaden.
Alla har inte koll på alla.
Nej,
och sen är det väl
nangelima och nangiala,
har du ju också där.
Så det finns ju en uppsök.
Ja, det var en stor variante av den.
Av olika.
Det är ju inte så stor skillnad
mot att vara på Gotland, egentligen.
Jag är ju väldigt dålig
på att ha batteri i min telefon
om någon som lyssnar,
nu känner att det väldigt ofta
dör i mina samtal,
så att det ibland är,
eller måste jag bara säga så.
Och jag rensar väl dåligt
och ser inte dig i stan.
Då har vi garderat den också.
Jag ser att jag inte är ljugande.

För när jag har släppt
alla mina häcksvarare.
Nu är det inte säkert att
alla lyssnar på det här
hafsnittet, heller.
Det kan ju vara att vi hinner.
Och så kan vi säga till er
som lyssnar,
att om ni känner att det här
var ett bra hack,
tar vi vara på det
men håller för själva,
säg inte att det är så här
vi jobbar,
så att det sprider sig
till andra
som inte behöver höra den.
Nej,
skicka gärna in skriv till
på våra DM-a,
på Insta skäringen,
med era hack
för att komma undan.
Ja, det är det.
Om ni har en sån här
trålerilåda
med lite olika
prasselpapper
eller vad det är ni jobbar med.
Väldigt många som har
lyssnat,
som har hört av sig,
angående
hur man nu ska,
när man bara vill lägga på.
Och den andra personen
i linjen,
som man pratar med,
inte förstår.
Det är väldigt många
som relaterar till
att man bara vill avsluta.
Det är väldigt många
som vill avsluta

det här samhället.
För man kände ju sig
väldigt ful när vi pratade
den första gången,
men sen så har man fattat
att nej, men alla tänker
mer eller mindre på det.
Alla vill avsluta.
Kanske också de
som pratar
på själva
innerst inne
vill avsluta
och att det här
påpratandet
kan vara ett sätt,
en tvångstanker de får
när de vill avsluta,
att de bara ska
säga något mer.
Ja, sant.
Men då ska vi se,
vi får några som har
kommit in.
Då är det en vecka
sen skriver den där,
men hörde inte
att någon annan
kommer.
Det absolut bästa tipset
för att avsluta
telefonsamtal.
Så nu ska ni
få det utav mig.
Man använder sig utav.
Nu ringer det
på andra linjen.
Ja, den är bra.
Men vad är det
för annan linje?
Jo, men om man har
den inställningen
i telefonen,
att det kan komma

fram samtal,
även om man är i samtal.
Och det kan man,
det har jag ju hört andra,
att det...
Ja, exakt.
Men det är lite förutträttad.
Ja, det var viktiga.
Det minns jag.
Inte om det är barn,
så ringer man ibland.
Det kan man säga.
Jag har en väninna
som kan svara på en annan
väninnas telefonsamtal
och då lägger de på mig.
Ja.
Ja, det kan man säga.
Det är jättebra.
Nu ringer ett samtal
jag av.
Ja, då skriver de sedan.
Då kan man alltid
säga att man måste lägga
på för barnets jobbet,
mamma, mormor
eller någon annan
viktig ringer
som man måste svara
dem.
Ja.
Det fungerar nästan
varje gång.
Och det är bra,
för det kan man sätta i system.
Det kan löpa
liksom livet ut egentligen.
Vad har man sagt
att barnen eller mamma
liksom att man måste lägga på
för det,
då kan man lägga på
för det nästa gång också.
Nu ringer det på annan linje.

Vi har ringt dem en hel dag.
Ni måste ta den.
Ja, måste ta den precis.
Sedan ska vi se.
Bästa sätt för att få reda
på vem som söker dig
kommer här.
Om ett okänd nummer ringer
svarar jag elens telefon
Det är Hanna.
Exempel på namn.
Det går bra,
med vilket som helst.
Personen i andra änden
säger,
Hej, jag söker Elin.
Ja, hon är inte här just nu.
Kan jag hälsa
från någon annan.
Kan hon ringa tillbaka?
Råkar det då vara någon
jag faktiskt vill prata med?
Eller behöver prata med
så säger jag helt enkelt
att det är jag.
Ska man gå in i karaktär
då och göra en annan röst?
Ja, det är Elin.
Du får ju ta kvalan då, ja.
Eller det går ju inte.
Nej, men det blir ju jättedå.
Då får du ta fram hela
trolleridlådan.
Det blir ju också pinsapp.
När du sedan,
ja, ja, var det en
kastare,
var det du sa ringna,
då fick du ett smakbro
här på hela min reportuar.
Då har du någon slags assistent
som svarar telefon också.
Ja, hej.
Ska man ha lite stockholmska då?

Det var Dika.

På Hampus telefonen sitter uppdagen.

Kan jag hälsa något eller?

Ja, du sa ju sån,
kom, kom på dig med.

Nej.

Nej, det blir svår.

Det blir lite,
faktiskt,
det kände jag lite roliga timmen.

Ja.

Och så väldigt,
då får du ju ha en ansats
och att kunna hoppa upp
i så många karaktärer
på så kort tid.

Har du någon till?

Ja, så har jag en släng in här.

Ja, släng in.

För en, om man känner sig lite tuff
som jag var med om i veckan,
nu en kompis till mig
som skulle avrunda,
som inte körde på lögen
överhuvudtaget,
utan gick direkt på sanning.

Ja.

Som var väldigt effektivt.

Sa inte så här,
utan nu behöver vi nog,
nu behöver jag lägga på,
eller nu,
alltså ingenting sa det,
utan han bara sa så här,
mitt i samtalet.

Men nu lägger vi på.

Och jag bara, va?

Nej, men nu,
nu har jag trött på det.

Nu lägger vi på.

Nu hörs vi sen,
nu handlar han på.

Helt ärlig, bara.

Nu lägger vi på.

Ja.
Nej, men jag orkar inte med.
Nu har jag trött.
Nu, det var tråkigt samtal.
Nu kör vi.
Nu sker vi där.
Och det här var ju så jävla effigt.
Han bara befrigande.
Då mig med en gång,
och så la vi på.
Ja, det,
vi för sig,
men då,
det bygger på att du är en jävlig trevlig jävle
i övrig, tycker jag.
Att du har kryddat upp,
liksom,
din vikanskapsgrädd.
Ja, just det.
Då har du råd
att vara en sån,
liksom,
per morberg
för att man vet att han bor snyggt,
han kan laga mat.
Ja,
är du lite halvrisig,
då slänger du inte köttet i golvet,
då ser vi vad äckligt.
Jag menar,
är du som ja,
som inte bjuder upp till dans,
och ställer in och inte...
Då kan du,
nej,
det lägger vi på,
det var tråkigt.
Men om man tänker nära relationer,
om man tänker med ytligt,
bekanta utav folk man är bekväme,
som också inte är den som bara malar på
när man vill avsluta.
Ja,
men då måste du ju prata med er om ofta.

Jo,
men det har man vissa man gör.
Ja.
Ja,
du tycker ändå den...
Nu och jag kan börja med den.
Ja,
det skulle kunna jag.
Nej,
nu är vi på hockey.
Hej.
Jag säger,
oj då,
nu ser jag att min hund behöver gå ut,
det verkar vara kult,
har det gått?
Nej.
Ja,
ofas den tycker jag ändå,
för att någon skulle kunna...
Ja,
det var bara den sista grejen.
Du,
jag måste bara tala lite.
Eller det är väl lite så här,
varför kan du inte ta med er mobilen
och sätta på hunden kapelet
och gå ut?
Ja,
exakt,
den går inte.
Nej,
har du någon sån efterhäng,
fan,
fan nu läcker elementet ut
över hela vardagsrumsgolvet här,
jag måste ringa någon,
då får man ju ta i så mycket.
Exakt.
Nu ser vi om det var någon mer oro
i här.
Han ställde sig.
Jag skulle att vi sitter som två
bästsevisare experter

på det här ämnet och dissas
i folks förslag.
Nej,
den går inte.
Nej.
Den har vi testat.
Alltså på ämnet om att ha sätta samtalen,
är folk inte går hem
efter en middag typ?
Orden.
Ja,
nej,
där borde vi vara.
Nej,
när folk inte går hem.
Hur fan ska man få hem folk?
Förr var det ju att folk börjar diska,
men det ställer ju alla upp
då är de med och diskas de
som är på fästen.
Men det är ju så jävla otrevligt
när man själv,
jag börjar gå och puffa kuddarna
och dyka av och så,
och börja visa,
bort att händerna har gjort någon
gång för att visa.
Det är ju så otrevligt.
Nej,
inte ens middag.
Nej,
jag går ju och lägger mig,
jag har hampus.
Jag hade ju amningen
med barnen,
men nu kan ju du
amma en tioåring nu.
Nej,
jag ska se vad han säger.
Apropå ämnet om att ha avslutat
och inte gå hem efter en middag,
typ min fru smorfar
körde alltid med dessa.
Han ställde sig upp

och gick till fönster och sa,
ja,
nu är det bara hos oss,
det lyser.
Se den.
Nej,
kan inte du göra det.
Det hade varit jätteroligt
med någon i din ålder.
Du vet,
hemma och sen.
En sån där
annat ungt skådig spar
som är hemma och äter middag.
Ja,
nej,
det är bara hos oss,
det lyser.
Eller,
ser du det?
Jag har släckt allihop här.
Den tycker jag ändå
var lite bra.
Det kan ju vara
på grund av elen,
folk har släckt ner,
men den behöver man inte
att väga in.
Åh,
gud vad roligt.
Han sa även,
om jag borde borta nu,
hade jag i alla fall gått hem.
Han älskar jag.
Han vill jag ha på middag.
Den går först,
går fram och säger,
nej,
jag är bara hos Österlyser nu.
Nej,
hade jag varit borta nu,
då hade jag gått hem.
Den är ju en fantastisk,
har jag varit borta.

Det är en icebreaker.
Där kan vi prata icebreaker.
Den ska vara första,
första frågan i den.
Vilken tid hade ni gått hem
om vi var borta nu?
Åh gud,
jag får ont.
Min första fråga är
ett icebreaker.
Nej,
den var helt fantastisk.
Har det varit
det bästa jag har hört?
Men den kanske
man kan översätta
till telefonen på demis.
Går det det?
Var det bara ännu bättre
med din variant?
Vilken tid hade ni gått hem?
Har du varit så borta?
Alltså,
jag hade för att
Gabba hade dött.
Du vet inte om de sitter och pratar
om någon viktigt,
någon politiskt,
eller någon sådant där.
Man bara
har inte orkat med oss där.
Helt så seriöst också.
Men det är också så,
det här med,
nu är det bara
ostelisen,
det är någon så vackert formulerat.
Det är en så jävla subtil.
Åh, man vill ha uppslutit.
Nej, hörni,
har ni sett det nu
att det är bara
ostelisen?
Nej,

det är bara
ostelisen.
Och...
Åh, gud vad rörande.
Åh,
det var justeriskt.
Det bästa jag hört
faktiskt i den här sjangen.
Ja,
det är på faktiskt vinna
över alla som har skrivit in.
Tack för den.
Till det här programmet tidigt.
Den ska jag faktiskt använda.
Ja,
jag tycker det ser släkt ut
i varenda fönster.
Det är bara här det lyser.
I slutet
kom det nämligen in
en tanke om att
då skulle vi säga någonting
på dialekt
in i kameran.
Nu, grattfölk.
Nu reser ni inte från Søffra,
utan nu sitter du igår och tittar
bergfält kanalet.
Då såg du på mig,
då blev det nej.
Det blev nej två gånger.
Det var karaoke.
Ja, men det där,
jag var så fascinerad,
för du sa ju nej,
för jag hade ju,
när jag gör såna här program,
annars,
om jag gör mig,
jag ställer upp på vad fan som helst,
för jag sa,
han plötsligt tänkte att du ska
ha en hbsigina reklam,
men nu.

Ja, absolut.

Och så kommer man till dig,
och precis när jag är på väg,
i det här exemplet,
så kan ni säga något roligt,
jag var på väg och bara,
ja, det kan vi väl så höja,
liksom dig bara.

Nej, det gör vi inte.

Men då hade vi ju redan suttit
och pratat i gulletussan,
röst och till resan.

Jag vet.

I våra egna kläder
i början av programmet.

Det var ju också så här,
jag kände, nej,

för fan,

nu har jag fått till det här,
kände jag lite,

när jag sa att det är smink.

Ja, du hade ju kvar halspalt iallafall.

Ja.

Jag kände, nej,

men det här gjorde vi bra,

så har jag till Anna som sminkade.

Nu känner jag mig,

här har vi det.

Ända tills jag får se

mig själv

i monitorn där inne.

Ja, jag vet.

För då har jag ju tagit den här
stilen,

och sen gått in och börjat
med mitt skratt hore i.

Och då har jag ju blivit

som den här bondmåran i kroppen
som ska veva med slevan.

Det är väldigt svårt

att ha en hållning i sofforna.

Stefan och Christer

för klädd i Oversized Cavai.

Siv Karlsson för klädd

i lackbyxor
med det här stora
octopushalsbandet.
Där har du mixen av
så som jag kände mig.
Men det är inte alltid så.
Man ser vad man försökte hoppa till
om man ser precis hur man hann.
Jag försökte hoppa till Silvana,
lite såhåret, lite slik,
lite såhåret,
nån stå cavaï,
lackbyxor där.
Men jag var ändå
bliv avslöjad som Siv Karlsson.
Och nu låter man att vi hatar henne
när vi älskar den kvinnan.
Det gör vi bra.
Jag älskar Kyl Karlsson,
men det är väl bättre att bestämma sig.
Ska jag vara Siv Karlsson
och gå in?
Eller ska jag vara Silvana?
Ska jag vara Silvana,
då tar jag ner mitt prat.
Ja, för Siv kommer ju inte
förklädd till Silvana.
Siv står upp för att hon är Siv.
Jag sa också nej.
Jag lärde mig det faktiskt för ett månad sedan.
Och tänkte jag också på dig.
Jag var nominerad till Kristallen,
TV-priset.
Och då hörde de av sig en vecka innan
och säger såhär,
kan du inte bara komma till Galan
som tres?
Tänk för det,
att du ska sätta dig i en taxi
och åka hemifrån dig
och utkräta dig till res.
Och sen ska du säga hej, hej, hej.
Ja, nej, jag har klätt ut
med lite till res för att jag...

Nej, och så ska jag hålla den karaktären
och gå runt som är själv
i den outfittaren.

Då ska du gå runt den igen.
Då ska du gå runt i karaktär
i så fall.

Men det har jag gjort
på Kristallen som gulletussan.
Nu har vi våra parallella livet.
Jag var nämligen med
precis så här på en Kristallen-gada
och skulle göra röda mattan
som gulletussan.

Jag hoppade ju upp
på en sådan rammelade baklängd
om det var hon anlundberg
eller vem det var
som jag hoppade upp
och som vingrad till på kracken
så att jag får över henne.

Jag har så mycket problem
med Mingel och Gala
och den här typen
av tillställning som det är.

Ska jag dyka upp i karaktären
så kommer den karaktären
att få panikånga.

Ja, och det var det gulletussan fick.

Om hon är här uppe
i den här bryggan normalt sett
så var hon ju uppe i den.

Hon hade ju...

Hon var ju all over the place.

Då känner jag också
att ni kräver mig.

Jag ska komma till den här Galan.

Galan hållas på i typ 3 timmar.

Jag ska vara där

i karaktär på röda mattan
och där är det massa folk
som håller på och fotar och filmar
och sen ska sitta
under Galan i karaktären.

Hallåj!

Och så får du inte priset.
Nej, men...
Tänk den.
Ja, men tänk den.
Du sitter...
Sitta, applortera upp i den i ross
och i tre stället.
Ty fan.
Ty fan.
Det är ju för nedre
jämsst för nedre.
Hallåj!
Det är ju i och för sig.
Där har du ju humor i sig.
Det här är ju i och för sig.
Det är ju i och för sig.
Där har du en humor
som vi kan bygga vidare på.
Ja, det satt.
Och hon hade ju inte behövt sitta
och liva, applodera upp
som alla andra ju.
Kan du gå?
Skit då!
Nej, tack!
Hallåj!
Vi är alltså fortsatt
sponsorade av Lancom
och deras hudvårdsserie
Renegi,
som bland annat består av
Renegi-HCF
Triple Serum
och Renegi-HPN300
Peptide Cream
som tillsammans då skapar
en hudvårdsrutin med
en rejäl anti-aging effekt.
Yes!
Det är riktigt superduo
och krämen ger synlig resultat
efter bara en vecka kan du tänka.
Och kanske det bästa av allt.
Nu har du som lyssnar

möjligheten att testa den här rutin
under tre dagar genom att beställa
hänprover via länken
i avsnittbeskrivningen.
Så gå in på länken
och testa detta själv helt enkelt.
Och det är ju lite så
att man måste ju prova
för att alla har ju olika
hudtyper
och responder ju på olika sätt.
Och jag har ju provat ganska mycket
genom jobbet
och rätt var det är
så hittar man rätt.
En del produkter funkar inte alls
innan andra gör.
Ja, det är små underverk.
Så jag tycker du ska klicka hem
och testa i tre dagar nu.
Kanske kommer du tycka
lika mycket om
de här produkterna som vi gör.
Tack Lancom!
Nu spelar vi upp
massa låter förra veckan
där jag sjunger.
Och det var jättefina
rekorder på det.
Tack Snalla!
Men jag kan ju spela piano
och jag kan sjunga
och jag kan spela
vissa andra instrument.
Så jag har ju tyckt
eller haft en självbild av
att vi gör det lite musikalisk.
Men så har jag liksom
upptäckt nu
att jag är helt värdelös
på stämmer.
Snalla!
Ta mig inte dit, Tampus.
Snalla!

Snalla!

Snalla!

Det här är ju det här

jag har sagt till dig

att lägga en figur.

Lägga en stämman!

Mia, du kan väl lägga en stämman?

Nej, Snalla,

jag kan inte lägga en stämman.

Men visst,

kan inte du heller stämman

och hitta Tashen

och liksom allt

vad folk håller på med?

Vet du vad som är

mitt problem?

Nej.

Jag har så fruktansvärt svårt

att göra två saker samtidigt.

Jag kan ju inte ens

köra bil

och rängnar

och vindrutetorkan

börjar gå för fort.

För då vet inte jag

om jag ska titta på vägen

eller om jag ska följa

med vindrutetorkan

och det blir ju livsfarligt.

Så om jag ska lägga

en stämman,

då är jag alldeles

för att fokusera

på den grundläggande

melodin.

Ser du stjärnan

dit?

Då kan jag inte

jag bara

Ser du stjärnan

i det blå.

Då blir jag,

alltså jag har...

Man tänker att man ändå

borde kunna hitta någon
som ändå rim.
Alltså jag hittar inte ens
en melodi
som lite så smyger in.
Nej, nej, nej.
Jag fick stå på en världgjörn
i ett skada
i Bokaspers
för då hade
kapelmästare
Stefan Sporsén fortfört sig
att det blir skitkul
om Mia nu sjunger
den här duetten.
Och då skulle jag just
sjunga hennes
stråf.
Men jag hade ju övat in
originalmelodin
för jag är ju alltid en man.
Om jag dansar
så dansar jag alltid
som mannen
då följer jag.
Och ska jag öva in
någonting
hade jag ju övat in
bostämman.
Jag förstod ju inte
att jag skulle sjunga.
Det var ju en duett.
Det hade man ju
talat om för mig
klart och tydligt.
Och det är väl självklart
att jag ska tänka
att jag sjunger tjejens röst
då att bo sjunger sin egen.
Det är ju inte bo
så sjunger tjejen.
Ska du bara höra det då
av dig själv
hur den melodin

går?

Nej, jag skulle...

Jag skulle höra hur hon sjung

och så skulle jag

öva in den stämmaren

och det hade Stefan

skickat till mig.

Och det är ju inte svårt

för någon som är

musikalisk.

Jag har inte någon...

Man går det

ibland och hälvete.

Oftast går det

hälvete.

Så då får man ju

välja ut pärlan.

Så jag stod ju

som att jag hade...

Du vet,

jag koncentrerade mig

så hårt att gå

gunga så här där inne.

Och det gick inte.

Det gick inte.

Det gick inte.

Det gick inte.

Så till slut fick jag ha

Lovisa som var med

och spela stråkar.

Hon fick lägga

sången.

Du vet,

brev i mig i mikrofonen

så att jag kom in på rätt.

Ja, just det.

Och så fick jag lyssna på henne

och sjunga på

utan bara hälvete.

Ja, för det är det.

Man ska ju också vara

lite så i bakgrunden

när man lägger stämman.

Men man fokuserar så mycket

som man tar över hela originella melodien.
Och det blir ju det här också.
Vänta, nu vänta, nu vänta.
Nu kommer jag, nu kommer jag, nu kommer jag.
Ser du stjärnan i det blå?
Man ser ut som någon som står och bajsar på scen.
Allt du önskar kan du få.
Och sen förväntar man sig Du har typ en applåd efteråt. Bra vår!
Kan du testa bara för att jag vill bara se om vi kan få till det.
Om du testar sjunga originalmelodin och först på...
Ta typ jul-jul, det känns som en stämmelåt.
Jul-jul, strålade jul.
Jul...
Du kan ju inte hitta stämman först.
Jag måste ju få börja sjunga originalmelodin.
Annars kommer jag ju aldrig...
Jag kommer aldrig hitta några strålar på jul.
Jag kan inte heller hitta.
Jul-jul, strålade jul.
Är det den du menar?
Den är ju jättesvårig, jag kan inte den.
Men om du håller ut länge på första jul med så att jag hinner hitta...
Om du vill ha jul, så kan jag börja hitta min.
Jul-jul, strålade jul.
Vänta!
Vänta!
Hunden mår dåligt här inne här.
Vänta, jag tyckte det var nära.
Du sa igen.
Okej, vänta.
Vi kan börja samtidigt då.
Vänta.
Jag får gå ner i källan då.
Var har du lagt dig?
Jag jobbar med neråt.
Vi måste ju ha en bestämd säng.
Det måste ju vara en övervåningssäng, det här på när vi som har ett system.
Man kan ju inte bara lägga en madras i luften, Hampus.
Vissa hittar ju. Det är det specifikt.
Om jag börjar sjunga en låt så kan jag vissa bara haka på att ta en stämman.

Jul-jul, jul-jul.

Nu har jag kanske någonting då.

Jul-jul, jul-jul.

Änta.

Vad är det man tänker? Hur ska man tänka? Vad är matematik?

Kusinen till den med olin du sjunger försöker jag hitta.

Jul-jul, jul-jul.

Strålande, jul-jul.

Det sjunger jag samma, fast den åktav lägger ner.

Jul-jul, jul-jul.

Strålande, jul-jul.

Fan.

Det var precis det jag gjorde med Bo Sundström.

Jag låg med mörkare hemma, han gjorde.

Det är ju samma Melodisa Bo.

Det är väl det jag ska sjunga.

Hon sjunger ju en stämman.

Man ser på hela mig av det som finns inspelat på jul.

Att här är ett stert vedträ som gungar lite grann.

För att hålla, jag fick ju hålla hela tiden.

Så tittar jag så spånt på att visa bara.

Nej, inte än, inte än, okej.

Inte än, inte än, inte än.

Så du har höll för en örat med där Bo stod.

Exakt.

Bo fick säga till mig, men du, det är ju en kärlekstöte.

Är det bra om vi tittar på varandra?

För jag tittade ju bort in i väggen.

Men du, jag älskar dig.

Så jag tittade in på djuttåktiken där borta och böjde huvudet.

Åt sidan så långt bort från Bo, jag kunde komma.

För när jag tittade på hamn och han sjöng originalmelodin.

Då kom jag ju, då var det ju, det gick ju inte.

Ja, ja, så klart.

Men du, ja, jag ska bara höra hur det var här.

Nu tror jag att vi ska ta upp den otroligt fina Bo Sundström igen.

Så kanske man kan få göra ett litet stick på någon av dina låtar.

Ja, kära Mia.

Nu ska vi köra en sång tillsammans såg om Mia och hela vandet såklart.

Are you ready? Håll ut!

Klara det!

Vi har kommit ganska långt ändå.

Håll ut! Vi klarar det!

Hela väggen, det ska sluta så.

Det syns så otroligt tydligt på de som försöker hålla stämmarna inte säker.
Håller för att fokusera så i något helv.
Har du varit i politiken och sett mig?
Stå så böjd som en sned...
En ostkrok böjd ifrån honom.
Du hade dött, alltså.
Just precis så att jag höll för en av er.
I en duett där jag skulle älska honom.
Har vi någon annan?
Vad är det för svåra låtar?
Djulåta har så mycket stämmer.
Vi utgår från detta.
Falar din natten nu.
Himlarna sänker sig.
När över jorden.
Hon har...
Om du sjunger originalmelodin då får jag försöka.
Jag kan ju inte ens melodin och då kanske jag hittar rätt.
Då är du Sissela Kyl och jag är Tommy Körberg, eller?
Sissela Kyl?
Nej, det var sys...
Kylköby min.
Sissela Kyl har ju varit inne och vänt.
Och där tittar jag idag.
Falar din natten nu.
Himlarna sänker sig.
När över jorden.
Nej, nu är jag inne i din igen.
Du gör idag lite mer.
Det är en bra kruk.
Vänta, du får ju hjälpa mig.
Falar din natten nu.
Himlarna sänker sig.
Råb mig för att hålla på nu ska du se.
Mir över jorden.
Hon har stjärnans blås.
Jag har så lite banor i hjärnan.
Jag har inga avtogsvägar, inga stigar.
Men jag tror jag hittar den om du tar original en gång.
Falar din natten nu.
Himlarna sänker sig.
När över jorden.
Vad trevligt.
Det stämmer.

Julen är här.
Åh lyser frid.
Är det inte så att de sjunger något helt annat?
Jo, kör det då.
Man kan ju inte random.
Det blir ju det.
Det är ju som att jag sätter mig på en flygande mattare
och bara svävar över.
Kylan är här.
Åh lyser frid.
Åh, din ansikte.
Om ni vill boka Schärgernäsvold som Lucia Tåg så kontaktar ni.
Schärgernäsvold.se.
Jag kommer både till Slopp och Koja.
Jag har köpt en hatt som jag skulle ha i London.
Det bara det.
Bara det att man ska åka på höstlopp till London
och köper sig en hatt.
Men du hade packat ner den här utan det var synlig
med på handbagaget på flyget.
Du satt fast.
Vem har lagt upp den bilden?
Jag har inte lagt upp, jag får skicka till mig.
Det får du tåla om för mig nu.
Vem har skickat den bilden?
Berätta först.
Berätta först.
Varför har jag satt den?
På handbagaget så synligt.
Fan, han var tuskigt.
Nej, nu drar jag in allt romantiskt resten av veckan.
Då kommer jag att köra kaffemapinen
och sitta i gardoben
i resten av veckan.
Varför skulle den så synligt sitta fast på rygsäcken
på handbagaget?
Som Indiana Jones till London.
Jag skulle till Aspen, Sara Martin.
Fan, han var tuskigt.
Nu blir jag faktiskt arg på riktigt.
Nu ska jag berätta för dig om den här hatten.
Nu ska du höra.
Jag sa, Gabbe sa,
ta med den hatten, du är skitsnygg i den.

Då kände jag så här,
jag är rätt snygg i den här hatten.
En svart hatt, lite Lady Gaga kände jag.
Så ska jag ta med en London skator.
Här kommer jag, så kände jag.
Då tog jag hatten när vi åkte.
Hur fan packar du ner en hatt
utan att förstöra den?
En hatt går inte sönder att du lägger den
i en resufäska bland mjuka grejer.
Det här är en speciell hatt som har
ett sånt där vik i fram.
Den går absolut sönder.
Du kan inte förpacka den.
Det är en buttrig sexhatt
som du trycker ihop i en plastkartong
när du är klar med din utklädnad.
Då kommer jag till flygplatsen.
Då börjar Heli och kommentera.
Ja, ja, du kör hatt idag.
När vi är på flygplatsen
med så här mycket svenskar och så
sa hon att de ska se att Mia Schärginger
ska åka till London, hon har hatt på sig.
Har du hade det på dig då?
Ja, så har jag till Heli,
med lite självförtroende kvar i kroppen.
Du har min hatt.
Du är så jävla snygg i den här hatten.
Nu ska du ha den hatten
och han pushade mig.
Jag tänkte att han är alltid sanning, säger han.
Så att om Heli och han nu
går jag på Gabriel den här gången
för jag var glad fortfarande för hatten.
Även om jag kände att den outfiten
jag hade när vi fråg
med en stickad tröja
och en teckväst över ett par kängor
blev lite aspen.
Du vet lite så här, som du säger.
Ska hon fånga krokodiler?
Ska hon på bergsvandring?
Ska hon fiska?

Vad är det hon ska göra? Det var lite oklart.

Ja.

Det kom inte upp till den där gagan i hon riktigt

som jag hade förställd,

utan då tänkte jag ju mer att jag skulle ha

svarta, kola loafers, någon kappa,

lite smycken. Så såg jag ju med hatten.

Och sen när Heli hade börjat släppa

på det här då,

när hon tog de här hatt-kommentarerna

i sin mun, då började det ju gå

med nån effekt genom alla nio.

Så till slut började jag till och med

minsta med och kommenterade min hatt.

Vad sa du om? Nej, men de började då

om att jag skulle vara gatemusikant

och att jag kunde få pengar i handen.

Det var alla olika möjliga vänningar.

Och Dr. Drowels var vi

inne på.

Nu blir jag ledsen, kände jag.

Nu har inte jag det

självförtroendet jag hade på morgonen

när jag bara kände mig lite

vaken och go och bohemisk.

Det försvann. Jag kände mig mer som

fleksnäs

i sköntet att jag bara

var någon sån där

skojperson. Så då tog jag

hatten och så satt jag den bak

på ryggsäcken, för där kunde den

i alla fall sitta utan att den blev tillplatta.

För jag tänkte om jag nu skulle få tillbaka

den här goa känslan

jag hade från början, att gå

lite grann i Soho med den här kappan

och svarta hatten.

Så därför satt jag den där. Och att någon

nu har tagit en bild

på min hatt

fastlimmat på ryggsäcken, som om

jag är soldoktor som är på

The Island.

Du vet att jag är sån där
att jag bara har hårt tre saker
med mig till ön och då har jag satt fast
hatten i bak.
Jag tyckte mer det suttade för du hade
ganska cool outfit i övrigt
med dina boots och
svart och liksom, allting var väldigt snyggt.
Och då ser det ut som att den där hatten
genom tänkt val, att den delar min outfit
och den ska bara sitta där. Det är lite coolt, lite sval.
Det är som moderik till person.
Och det var det jag tyckte var kul.
Här har jag haft på det hatt den här. Den här tyckte jag var kul.
Vad är det för moder? Har du sett det modet
uppe i söde med de här?
Du hade kunnat få för dig det.
Du hade lätt kunnat få för dig det.
Det här har jag sett lite gräga. Hon hade den dokumentär
på Netflix. Nu ska jag ha samma.
Nej.
Jag satte den där för jag kände, jag orkar inte
vara den här som ska stugg för saker.
Du givar den här gruppen, utan nu är det
en jävla spagetti.
Jag orkar inte.
Nej, jag släppte det helt.
Och nu ligger hatt den här
och skrattar åt mig
i hotell. Jag tror inte den kommer
att komma till hamnen. Jag tror den kommer
att tappas bort.
Nej.
Jag tycker du ska ha hatt. Jag tyckte det
var fantastiskt att den fick dig att känna dig
som Lady Gaga. Det tycker du ska ha en amma.
Men just att ha den på bak.
Det förstår du ju själv.
Där försvann ju sista möjligheten
till att den här hatten kommer.
Att det har bakom min rygskickats bilden.
Ha!
Hade du haft hatten på, det hade inte bilden skickats.
Det var ju just att du står där

i din coola outfit. Men hatt på rygsäcken
det är ju jätteroligt.
Min hatt den har tryck hanter.
Jag tycker du ska ha hatt den en dag
i London.
Det kan bli det möjligtvis för
de som lyssnar på det här avsnittet
som den influensa jag är
att jag ska gå en liten rask promenad
fladdra förbi i bild
samma ur bild som hon sa.
För att stå upp för dig själv.
Jag tycker en dag, I dare you, en dag.
Men du fattar känslan hampes.
Du förstår hela den här upptackten.
Och sen att det också skickas
bilder bakom min ryg.
Då förstår du väl själv att självförtroendet
på en 46 år i tre barns mor
som är i London.
För en gång och poddar därifrån att
hon hunkar till nivåer som inte
vi har.
Att jag kände att jag hade grejen här.
Nej, skitsamma.
Vi tackar hatten.
Ett sånt här husschema
hemma också.
Det kan inte bli tråkare än så i sin egen lägenhet.
Jag tycker halva grejen är också att
man får komma iväg någonstans.
Jag tycker att gruppträning är att
man har musik och lite andra människor.
Att man jobbar peppar varandra.
Det tycker jag faktiskt.
Det här att stå ensam och skramla med skrot
och räkna och gå till nästa.
Det är inte min.
Men det är någonting med gruppträning.
Tabata och sånt.
Det känns som om man hade spökeboll på idrotten.
Jag vet inte vilka muskler anstränger jag nu.
Jag har ju lite kul.
Tabata har jag all.

Jag vet inte men allt det här heter
hos idén.
Bara har du hittat rätt
så tror jag du kan ha två.
Fyfan den säger ni.
Har du testat badminton
eller något?
Fina. Jag vill bara hålla käft.
Koncentrera mig.
Ha hög musik.
Jobba på och gå hem.
Det är inte något för mig att jag vill vara
sociala umgås.
Man gör det ihop så blir det någon form
av mer tändning i hjärnan
när man ska stå ensam med sin jävla
spellista.
Det är bättre att någon bara bestämmer.
Nu börjar timmen och slutar timmen.
Där sätter du fan ord på
för att de här passen inte funkar.
Då är det alltid så.
Crazy Frog och Rihanna.
Nej, jag har aldrig haft Crazy Frog
och Rihanna på de passarna jag går på.
Då hade jag gått ut och tatt ett snack
med tränan om det hade kommit.
Det är en riktig
gagnam style.
Nej, inte
om du är på modernast.
Vem fan spelar?
Det är om du går på något medeländers
pass på friskis.
Att du kan få lite gagnam style.
Att det kan vara lite sånt.
Då passar det oftast de som tränar
det passet.
Jag säger bara att det är inget fel i det
huvudtaget.
Det är den typen av pepplåtare.
Hög BPM och snabbtempo.
Tydliga dropp och allting.
Fan vad jag tänker.

Jag går runt och drar i maskinen
och lyssnar i en sal på Lassa Rättet
med Maritza Hohn.
För att jag ska få plats i huvudet
så går jag där och drar i en sal på.
Och så tänker jag på det.
Sen går jag vidare och lyssnar på
en Adellot som var like you.
Det är som en terapeutisk säschen
samtidigt som musklerna får sitt.
Då vill jag ha lugnt.
Nej, det kan inte.
Då hade jag gått ner i någon hängematta
men jag hade försökt att stå i någon
ténsal på Lassa.
Det kan inte jag. Jag måste ha jättepäppigt då.
Det kan jag ha på en power walk.
Om jag går ut på en power walk
så kan jag ha den typen av musik.
Jag sätter alltid på så. Midden med vänner.
Begravningslåtar på svenska.
Alltså såna typ av spelhistor som rullar
i öronen.
En dag ska jag ligga, sexfoton
marken.
Är det så?
Det finns något härligt.
Jag stressar mig genom hela den här.
Jag måste göra något mysigt av min timme
på gymmet.
Jag tycker att det ser så härligt när jag ser
folk som är. Jag kan gymma på dagen
ibland för jag har inte ett jobb. Det måste vara
9 till 17. När man har kommit till gymmet
klockan 11 är det jag och pensionärer.
Då har vi samma lugn.
De tittar. Det som går på TV
är inte bara bakgrunden för de tittar.
Det är Malo FC 10.
De följer med i varenda grej.
Det är lugn musik.
Allting är så trevligt.
Kan jag ta en kaffe efteråt i reception?
Då kommer jag längta efter att gå dit.

Du köper ett koktegg.
Ett koktegg.
Exakt.
Jag känner någon börje i omklädningsrummet
som jag vet att börje från
Änghagens ålder.
Han kommer dit på tisdagar
och går i runda. Då kommer jag känna
att jag ska gå ihop med börje.
Det är så mysigt då.
Det kan jag längta efter.
Jag är gullig.
Jag vill absolut inte ha mysigt
på mitt gym.
Jag vill spränga min hjärna
och känna mig som
Juma Thurman.
När hon går in i karater.
Jag vill känna att jag kommer
att krossa er alla.
Om jag tänker att Juma upplever sig för mig.
Ja, efter det här ska jag på Jummet.
Då ska jag stå en grupp
med medelålders eller 20-plusare
och dansa i en cirkel
ihop till dunkande musik
och överpeppig person
längst fram som guidar oss.
Om det är min upplevelse då kommer jag
känna att jag inte är möjligare att ställa in
men om det är att jag ska gå dit
bara jag, börje och Anita
och jag kommer lyssna på god, lugn musik
med Adele i hörlubarna.
Då blir det mysigt.
Det är som att gå bastar med grubbarna.
Ja, jag förstår. Du vill in en mysigt.
Jag tycker det är helt okej. Det spelar väl ingen roll.
Det blir jättebra men där har du inte mig.
Hur stinner det mer aggressiva
när det gäller träning?
Jag tror att det aggressiva är här.
Varje gång jag går till Sats
jag möter bara av killar

med alldeles för små byxor och linne
om de ens har ett linne på sig
som går och drar och skriker.
Och så kan man nästan bli
nya eller nio, det kanske varit jättelänge
men som jag har lagt märkt till.
Det är att folk tar sånt här jävla kallk
i händerna för att lyfta
och då kan jag bli såhär.
Det är gav.
Det är ungefär så när man spelar billjard
men man vet att man aldrig spelar
och så börjar det rulla toppen
med den här blåa kritan.
Man bara ursäkta.
Men då står på Sats fyrhälsplan
med kallk, liksom grej
och står såhär
och nu ska jag lyfta en skivstång. Då blir man ännu slappna av.
Den här tummen som du har ställt till
där nere inte bra fräs i.
Det är frågan för om du inte kommer
att komma in en penselin-kur
i det här.
Den är väldigt tjock och stel faktiskt.
Har du bandage
eller plåster på?
Jag kände att
hela köttet höll på och dör
uppe på totten.
Jag tänkte att nu går det väl kallbranden
så jag våg inte ha.
Jag fick ta av plåstret för att
det var vitton.
Det var som att det inte skulle ramla av.
Jag har haft sådant samvete i flera dagar nu.
Ska vi ta det här från början nu,
Hampus? Och nu kan du väl skratta
ungefär på de cellerna som du skrattade
när jag berättade på bank.
Men vi drar det helt från början då.
Första grejen är ju
som ni vet, ni som har varit trogna
poddlyssnare, att för tre år sedan

så drogs det iväg ett sms
sent på natten från skäringens mobil till min.
Vi måste fästa märkväll
ordet fästa.
Nu måste fästa märkväll
ordet fästa.
Sen har ju det varit en följetången
att jobba och tjata på dig.
Att vi ska fästa och du har ett
starkt motstånd till detta.
Då kom det som sådant att
vi skulle spela in en liten scen
får man väl ändå säga då.
Vi skulle jobba, du och jag.
Där vi då skulle gå ut
och ta ett glas och då
sa du till mig så här, är det inte kul
att ta en glas på riktigt.
För att den här scenen,
vi skulle ju vara lite grann på
Pika Lurver när vi var för att uttryckas
i den här scenen.
Den här scenen var då implanterad
och tas, vi skulle filma
ungefär vi.
För det var väl 9-10 på morgonen.
Och då sa jag att jag vet inte
hampuss, jag är tydligare
att jag kan spela lite blare
utan att faktiskt dricka på riktigt.
För jag kände att jag skulle börja
och jag hade sån jävla svung
och mycket att göra var den här veckan.
Jag tänkte att jag orkar
börja klunka.
Jo, för fan, som du är.
Du ska ju alltid ha igång allt och alla.
Väldigt mycket övertal.
Det är klart att vi ska dricka lite.
Och så kände jag så här.
Fyfan, det blir ju en där gammal
jäddan igen, den här tråkiga,
långsamma som allt ska stoppa allt.
Och jag skulle ju bada i ljus.

Jag skulle ju hålla gluggen uppen.
Det är ju lyssnarna.
Så jag tänkte att det är fyfan,
nu ska inte jag vara den som är den.
Jag har hätsat fram till den här dagen.
Vi har ju vetat om det här
i ett par månader och då har jag hätsat och sagt
vi måste dricka på riktigt, det är inte så kul
att se när två människor spelar lite fuller.
Det blir roligt, det blir autentiskt
om det blir på riktigt.
Men när dagen välkommer och vi sitter där
8.30 på några jävla bar
då är jag sjuk och känner, jag får nog
sakta ner lite, jag tror jag bakar lite på det.
Nu korkar vi upp, ge oss ett glasbubbel.
Men vad fan, då tror du
att jag är så snabbt, inte jag
i vändningen i Hampus.
Bara för att du är sjuk, jag hade
jobbat upp och du tänkade en dräsin.
Och vi tänker den här dräsinen
och jag är den här hundra åringen
som har hoppat ut genom fönstret
som sitter i själva vangen i fram.
Och vi trampar på
på den här gamla järnvägen, så har jag
trampat upp. Jag hade ju
fart den här dräsinen nu
för det här, så att ja
det var ju omöjligt att stoppa,
det slog ju gnister i de här
ståljurna på sidorna. Och så säger du
såhär, nej, nu
jag får nog sakta ner för jag är sjuk
och då tänker jag såhär, är lite sjukt
de har väl inte skadat, lite
hosta och snor. Det brukar ju släppa
om man tar ett par glas.
Eller att jag tänkte, immunförsvaret här
kommer börja jobba på alkohol i cellet
för att jag ska bli frisk och det har inte råd.
Jag blev dig i den här situationen
och se hur du började ta. Det fick jag ha råd

med, jag fick betala för att båda kan man säga.
Om man fick någon känsla om att du hade ställt in
alla middagar i hela januari, nioårs, afton
allt som du hade tänkt att du kanske skulle
gjort, hade du inte gjort för den här dagen
har du laddat för att jag har hätsat, så kändes det.
Så, så var det, och jag tog ju
egentligen, var det ju inte så
kanske så jävla mycket vi drack,
men jag tror nog att jag enkom
bara på min kroppsya
1,63 lång
fick i mig i alla fall 1,5
flaska prosecco.
Kan det vara så, för att du hällde upp
men jag såg att det var ju, du smuttade
ju en paraliten, när du hade fått
igång mig så njöt du så mycket av det
så att du tog bara någon smutt här och var.
Nej, nu, nu, nu, nu.
Vi får fråga timmet.
Jag tror att det var mest jag som fyllde på, faktiskt.
Ja, jag började med lite häxblandning.
Jag körde ju lite, värva lite, liksom
prosecco och bubbel, med lite rocea
men lite en brun whiskey
shot. Du höllde just straight till
bubbelfraskan.
Så du såg inte allt annat jag jobbar med
parallellt. Men som det då är
när man spelar samtidigt så,
jag tyckte inte jag upplevde mig som ganska
och så gjorde jag det här att jag
ramlade av en stor då
och det gjorde jag ju med frit
och då tänkte jag nu ska inte säga något
till någon utan sen är det klart att
det är ju lättare att ramla av en stor
med frit, om man har lite innanför kavaj
för man skiter ju i och man slår sig
och man tänker bara att det här ska bli kul
för det är ingen som vet att jag ska ramla
av stor nu. Då tror
jag, för då tittade jag på Patrik och Mattias

som var med och skötte hår
och mig, att de
såg deras ögon att nu har
inte någon koll på om vi
är fulla på riktigt
eller så då fick jag ju övertyga om att det
med snälla, det gjorde jag ju med frit för då
kände jag lite jobbigt att de skulle tro
att jag var så full redan då, att jag
faktiskt ramlade baklänges. Ja och vet vad
som hände då, då framstod du som ännu fullare
att de försökte övertyga någon
om hur nykter de är. Då tänkte de
att hon har tappat den. Så där
vill jag lura in mig själv i en fälla
kan man säga. Men sen gick
idag, och jag tyckte fan
i mig, det här var ju värt det här
kalaset och jag kände ändå att
men så farligt är det inte, du vet
får man en kaffe på det här så är man ju
nykter innan man kommer hem, för det var
ingen som bra kvilla, utan får man
bara lite frisk luft då. Så när vi
var klara så skulle vi ju gå ut då och ja.
Och då var klockan bara ett typ 15
var, det var ganska tidigt på dagen, en
tisdag. Halv fyra var
i Göteborg,
nere vid Nefertiti
och då skulle vi jobba oss
upp mot gårgatan. Och som
ni vet då, vid fyra snåret, så
slutar ju folkjobbet, så då är det ju
som mest folk faktiskt ute och
handlar mellan fyra och fem.
Och då ska vi ju öppna
den här dörren från
det här stället vi var och spela in
på. Och då var det ju två
framstrattare, som egentligen
var jättelätt dörr och öppna
oss. Det var ju en som
är flygplansdörren, då har man

aldrig öppnat en sådan, men det fanns ju, det stod ju klart och tydligt push here, drag here eller vad fan det står, jag vet inte, men men det var ju bara det, då höll vi ju på, du och jag, och då gjorde ju du en manövers, jag stoppade ju in mitt finger för att kunna då få upp den här grejen. Det var här först jag insåg hur faktiskt alkohol hade slagit måste jag säga, för att en dörr som inte går att öppna undersök, man är lite okej, första försöket gick, det var inte innåt och kanske det är utåt då, nej det var det inte heller. Man började titta med lite mer nyfikenblick på det här, men jag drog så breda penseldrag och trycker med hela kroppen. Medans jag undersökte campus, för det var ju inte så, det var ju jag undersökte ju dörren, jag gjorde ju att undersökning var klar, för att du butta ju på dörren medans undersökningen pågick, så hela min tumme får ju med in i, så att säga den klämdes ju i själva anordningen, och då drog jag det var min reaktion, jag drog tillbaka så där, fick jag ju ett jakk som jag tror egentligen hade behövt åka upp och sys, men när det här jakket kommer, då var jag så bedöva så, då skrek jag bara nej, jävlar hampelsen, det tror jag nagen gick. Va? Gick nagen? Jag tror nagen gick av, och så ut med de här två små komikerna, upp för trappen och sen när vi gick så Alltså, vi gick ju, gick säkert

hundra meter innan jag ser så här
hela din hand är röd, det rinner
blod, och du märker
ingenting, då fattar man också hur
liksom ändå alkoholen har tilltagit
så då får vi bara, jag får panik, så vi bara
säljer tillbaka in och får
uppdöra på första försöket in i
där jävla. In i köket där de
hade börjat förbereda maten på
den här huvudben till kvällen
när man, ja, ni märker
börjar veva med en blod, jävla
tumme över den här, skalade
potatisen, och då
snörpte hon ju åt så att
då kunde vi ju bjuda oss ut på stan
igen, men sen kände jag när vi kom ut
på stanhampels där, ja men när man kan
ångas för många olika saker, men är man
ute och fästar ofta och skjuter ut sig
vilket jag inte är, så blir det här en ganska
stor grej för mig, att jag
klockan kvart i fyra
går in bra på gasen
med dig av alla
in på Jina Trikot.
Jag drar i jackorna och de åker
av gargarna, men jag får
inte upp dem på gargarna igen.
Vi gick runt som två så här typ, antagligen
tonåringar eller typ tjuvar, som bara
tittar, men inte liksom, lite så suspect
det bara tittar, men handlar inte
utan bara, och sen går jag ut
helt så. Ja, ut och
så skulle ju jag fippla, jag skulle ju
hitta ett kort, jag hittar ju inte ett
betalkort, så jag fick
ropa dit dig och du fick börja med dina
kort. Först börjar du med att du
revnerer typ två jackor, och man ser
en vanlig person som är nykta nu, hade bara
tagit upp dem en gång, men när man är full så ser man på dig, det blir liksom

en process av det här, där du måste titta på jackan och göra en bedömning, och sen tänker, jag får nog ta upp den igen.

Man ser liksom att det tar 5 sekunder av det beslutet. Den ramlad ner, ner.

Nu registrerar jag, nu tänker jag nu. Jag borde ta upp den. Och sen står vi i provrumma på vad Jack är med, det är också så här grejen. Nej. Det är så konstigt på alla sätt. Sen lämnar du mig den här

46-åriga mamman, klockan fyra, och då fick jag gå, för då skulle jag ju börja bege mig, då fick jag gå hela Abernyn, har jag väl aldrig varit ut nerat, på detta vis förut?

Där vinglar jag upp. Jag kunde ju inte ens trycka in kåden. Jag vet ju precis vad jag har för kåd in.

Pip...

Pip...

Pip...

Og Gabbe var ju hemmaskad och hörde dig på hållet när nu...

Nu har hon tryckt fel tre gånger och så jag fick ringa. Hallå jag, kan inte

◆◆ Att man kom upp och närmar om jag tänkte,